

WESTERN VIKING

1935

JULENUMMER

1935

45de Arg. (Vestkysten)

TACOMA, WASH., 20. DESEMBER, 1935

Nr. 51

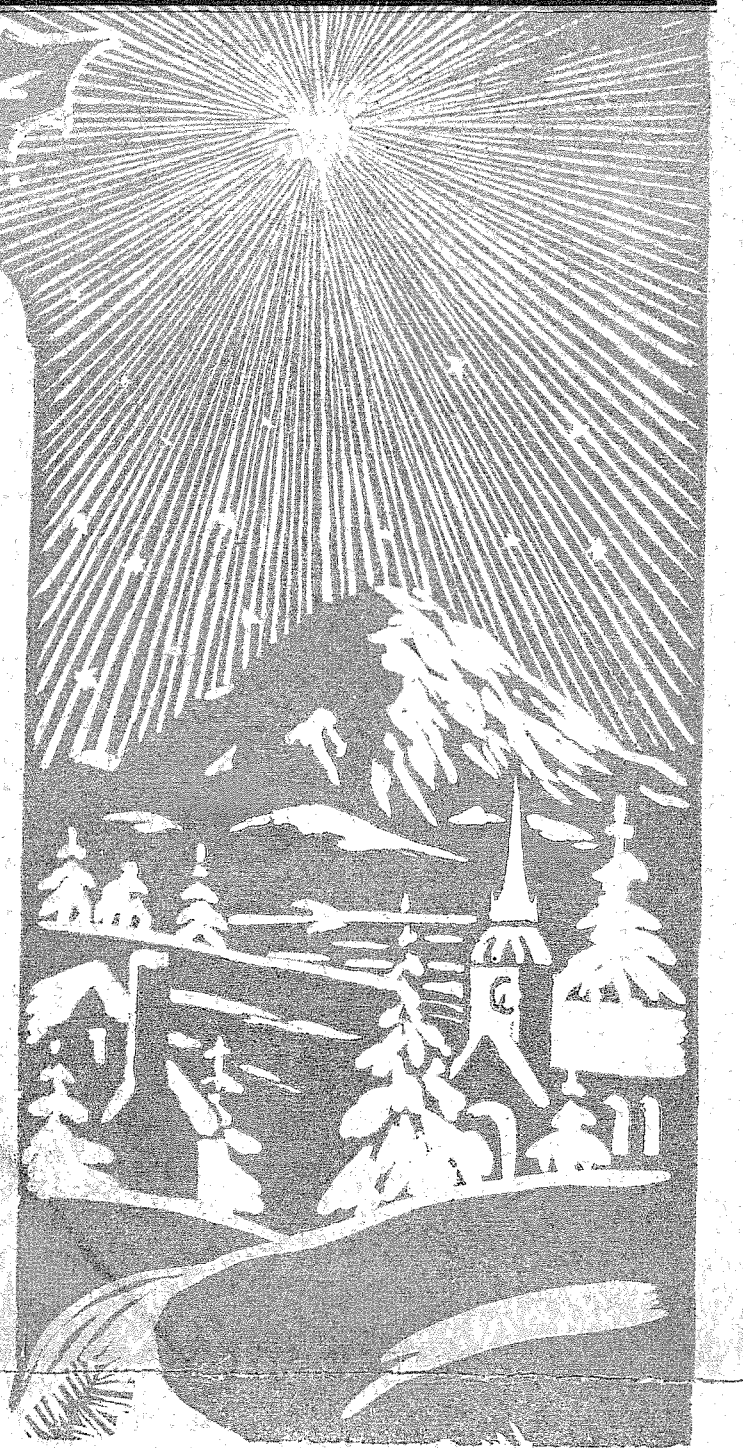
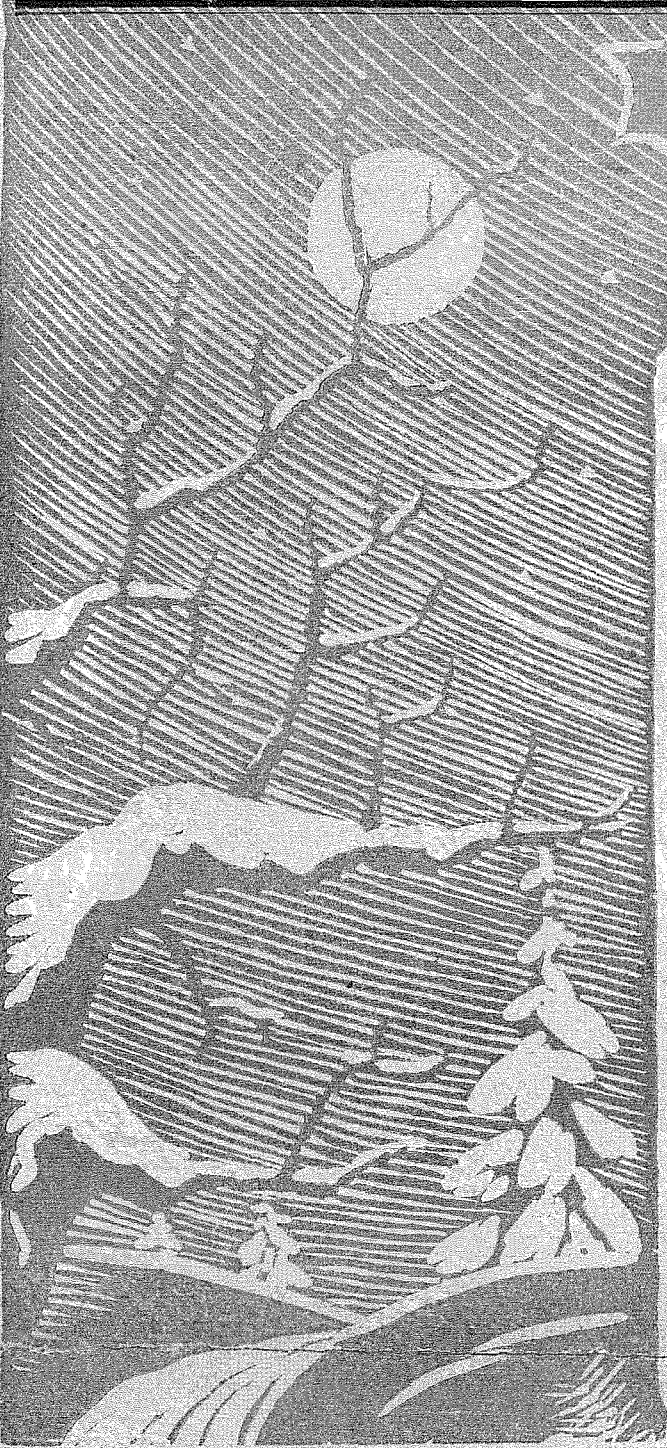
O KJENNER DU . .

O kjenner du den underbare kilde
som livet strømmer fra med evig makt,
Så la ei nuets blendverk dig forville,
og hyll dig ikke kun i døgnet's drakt.
Se skum kan bruse, bobler lystig spille
og luftsyn dåre med sin lånte prakt —
Men gjennom alt som kaller og som klinger,
alkjærligheten hvorfra livet springer.

Gjir dagen kamp og smertelige vunder,
og veien sten hvorpå din fot blir matt,
Så glem ei i din tankes stille stunder
å få din Gud i ånd og sannhet fatt.
Ti vit, at kun hos ham din kvide blunder,
fra ham den kommer, al din gledes skatt;
arm er den fryd, og grenseløs den smerte,
som ei kan hvile ved Gud Faders hjerte.

Men ved hans barm du finner bot for brøde
og seir i strid og lys på dunkel sti;
din hverdagsvandring, om i ørkner øde,
blir fylt av festens ånd og poesi; —
Selv det av jord som brast for dig og døde,
forklaret stiger frem i ny verdi,
og gjennom alt som dag og dogn kan bringe,
du hører eviglivets klokke ringe.

SIGURD SIVERTSEN



Træsnit av Ola Sunde

Julebetragtning

For Western Viking av
Dr. Theol. K. S. Michelsen

Og de skyndte sig og
kom og fant både Maria
og Josef, og barnet som
lå i krybben.

Lukas 21, 16.

Julen kommer ikke snart
nok for dem som venter, og
nu venter de fleste, — og
barna formelig lengter med
spenning og forventning. —
Kommer den ikke snart, gledes
og gavenes tid?

Det er håp og tro som i
virkelighets form danner
grunnlaget for disse kjensler.
Det er oplevet år etter
år — håp og forventning er
blitt utkrystalisert i form
og farvespill herligere enn
den dristigste drøm.

Er det da noget under at
man skynder på sig selv og
skynder på julen? Nei, jeg
flyver den formelig i møte.
Det er billede fra barnets
minnebok som øiet faller på:
Sol går ned i hav mens tusen
øine speider fra fugleberget.
Da viser kvalen sig der vest
i havbrynet, — som på et
trylleslag spennes der en levende
bro mellom det steile fjell og
havet. Bare nogen minutter og
det blir virkelighet, fuglen deler
bytte med kvalen.

Men fra bøkernes Bok har
jeg det kjæreste billede. Det
er av ham som falt og fornek-
tet sin Herre og Frelser.
Da kvinnene bragte ham
bud, skyndte han sig og
sprang mot graven. Jeg ser
ham så nøie, har delt hans
følge. Det som han ikke turde
tenke eller maktet å tro,
blev til virkelighet.

Og hyrdene skyndte sig
(Forts. side 6)



Herre, du saa os

NOGEN JULETANKER
Av C. Aug. Peterson

Herre, du så oss. —
Så hvad vi trang
i vår nød her på jord.
Evide Gud! Du så våre veie.
Vi ser, det er dig,
ja dig, vi må eie.

Du så til vår jord,
så kald og så fredløs.
Du gav oss ditt ord.
Varm hjerterne Herre!
Og viljerne veke,
Som vi går her,
blodfattige bleke.

Du tender livshåp i håpløse
hjerter.
Et håp der ei går, med de
utbrente kjerter.
Derfor vi kommer, sterke
som svake,
Du Herre, støter nok ingen
tilbake.

Vi kommer i navnet, det ene
som lyset oss bringer.
Gir frelsen, den rene. —
Ved det, kan vi freden her
finne,
Ved det har vi håp,
Om himlen, at vinne.

O, gi oss en fred, som ei
selvsk
Ser kun sig selv.
Og glemmer de andre,
Som morgensol herlig op-
rinner
må vårt liv bli en sol
der vi er, — da Julefreden
vi finner.

Så Herre vi beder dig,
at når Nyåret rinder,
Og evighet gjemmer
det gamle, som svinder.
Gå med oss på ferden
Vi trenger dig Herre
Vi tror dig, — vi
mere.

LEVE "PILTEN"

(For Western Viking's Julenummer av Inga Frødesen)

"Pilt'en" var et under av en hest. Gammel som alle haugene, men lett vint og kåt som et føl. All den enhest-pløining som blev utført i fjellbygden hadde den gjort og mangen en vrien torv hadde blitt revet til fin lett jord. På hellen hadde "Pilt'en" fått salt av Olav's to lubne barnehender helt siden gutten såvidt kunne stabbe og gå. Uhyre forsiktig hadde den vært og rullet tungen over for å få med hvert et gryn av haltet.

Olav var Lars Bråten's eldste barn og lys som dagen. Nu var han tretten år og hadde fått gaver i form av småsøstre fire gange, enda mor hadde lovet en bror hver gang.

Olav likte godt å pusle med gamle, avdankede lysledningstråde som han fant her og der nede i storbygden. Der oppe mellom fjellknasene fantes det ikke elektrisk lys, bare lykter og lamper, veiene var så mørke om vinteren som skomakerbek. Gårdstelefon av hysing og trådsneller hadde han lagt inn i alle de små, brune boder på Bråten-plassen og plaget stundom småpikerne med å lytte når han talte i telefonen.

"Et grepa ingeniør-eme," hadde lensmann Berg sagt, da han en dag kom forbi etter en jakttur.

Men nu hadde det vært skralt med arbeide for far Bråten en lang tid og stemningen begynte å dø. Fatigdommen satte sine stygge merker på det ellers så velstelte lille hjem.

Det nermet sig jul og situasjonen blev værre og værre, det kom næsten til en krise og redningen syntes å være "Pilt'en." Den måtte ha mat om vinteren, selv om den ikke lønnet sig, så det var vel best å bli kvitt den. Olav, som var mild og godmodig, så langt og bedende på faren.

Var det mulig, — skulde "Pilt'en" gi livet for at de skulde få jul? Nei, "Pilt'en" var god enda, den skulde selges til livhest. Nu måtte far være gall! Hadde han ikke alltid sagt, at "Pilt'en" aldri skulde til en annen eier og slite. Hvad var det? Jo, det var disse kronerne, — en kunne nok få mere for liv- enn slaktehest.

Olav snakket med mor om det, og hun var likeså satt som far. "Du må ha nye klær, gutten min," sa hun. "du kan ikke gå som en slusk lengre!"

Uff, nu husket han det, han hadde klaget over at baken hang for meget på den siste bukken hun hadde sydd til ham av det gamle vadmellsskjørtet. Han kunde klype sig selv, så sint var han over at han hadde klaget.

Far fik en hestehandler til gårds og snart stod han og rev og slet i mulen på "Pilt'en." han måtte se fernerne for å finne alderen. Efter en stund sa han høit og likeglad, at så gammel en hest kunde han ikke kjøpe til livhest, nei, det blev bare slaktet, det!

"Pilt'en" ristet fornøiet på hodet, akkurat som den ferstod og Olav lo helt nede i hjerteroten, for til slakt vilde aldri far la hesten gå emu, han visste jo altfor godt hvad "Pilt'en" duede til. Men far tenkte sig om — jo, hesten var gammel, kanskje det var best? De kom i snakk om prisen og

Bråten syntes nok den var lav. Tilslutt stod det bare 10 kr. mellom dem, men ingen vilde gi sig. Det fikk bero til imorgen, så fikk Bråten heller komme nedover og gi beskjed.

Til slakt? tenkte Olav. — Fy, skulde en ha hørt slikt. "Pilt'en" skulde byttes med noe som hverken kunne vispe med hale eller kneuge, noe dødt tøy og stas til jul! — Han sov ikke hele natten, bare lå å tenkte og tenkte. Så tok han en bestemmelse — han vilde bli sint, flygende sint og vise "taa!" — Gråten tok ham, aldri hadde han satt sig op imot faren, men han måtte denne gang!

Tidlig om morgenen stod han op, han vilde snakke med far alene — på tomannshånd.

"Far," sa han morsk. — "Pilt'en" skal ikke selges, og det kan du gi dig på!"

Bråten så op forundret, det kom så uventet.

"Hvad mener du gutt? Er du blitt tusset?" spurte han.

"Nei, men jeg er voksen og går ikke med på slikt noe tull!" svarte han med mandig stemme.

De var tause en stund, så brøt Olav stillheten, og sa:

"Jeg tar ut og tjener far, kan vi bare greie oss utover en stund, så skal vi nok finne noe å gjøre for "Pilt'en" — til våren.

Ved frokostbordet sa far høit og hellig: "Pilt'en" skal ikke selges, det blir nok en utvei!" — Denne uttalelse virket som en vårsol i stueå på Bråten; det hadde været så ondt å tenke på at "Pilt'en" skulde dø.

Utpå dagen drog Olav til bygden for å gi etterbud til bestehandleren og tittet med det samme innom postkontoret for å få posten. — Til sin forbauselse fikk han et tykt Amerika-brev — det var sikkert fra far-bror Knut, han som hadde vært i Amerika i mange, mange år. Det var ham far hadde snakket mest om. Nei, å nei, han måtte skynde sig hjem og få høre det!

Gid så glad far vilde bli! Så lenge det var siden han hadde hørt fra onkel! Rød og forpusten kommer han inn med brevet i hånden. Far åpnet det hurtig og leste ord for ord lavt likesom til sig selv. "Les høit, far," sa mor. Der stod han omringet av mange nysgjerrige øre og øine, mens han smilte så innerlig godt. "Han kommer hjem til jul!" ropte han henrykt og ga mor brevet. Fire dage senere satt Olav i smalsluffen med "Pilt'en" forspent. De skulde hente farbror på stasjonen.

En høi, pen mann med dobbeltspent overfrakk steg ut på platformen. Olav forstod straks at det var hans onkel. Så rettet han sig, hevet den lyse klare pannen og nermet sig maunen. — "Er det Knut Bråten?" spurte han. Jo, det var nok det, men hvem var han? "Jeg er Olav, sønn til Lars Bråten," svarte han kvikt. — Ja sa, var det brorens gutt og så stor og voksen for alderen. De fikk vente litt med å dra hjemover, det var noe frakt med på toget, en kasse med ryper fra vildtforretningen i Oslo, for nu hadde han lengtet efter rypestek i alle de årene han hadde været i Amerika, og vilde ha nok av det, denne jul. Ryper på juleaften, tenk-

te Olav; tenk, ryper, det var det beste han fikk og mor lavet slik deilig saus på de. "Ryper og multegrøt," sa farbror. "det skal bli kost for gubben, det!"

De hadde lastet sleden ganske full, men "Pilt'en" diltet opover som ingenting. Snart var det mørkt og veiene sorte. "Men hvordan finner hesten frem i slikt mørke?" spurte farbror. — Aa jo, "Pilt'en" stod aldri fast, det var en enestående hest, det. Han vilde så gjerne fortelle onkelen hele historien om "Pilt'en," men det var så lite mandig å gjøre dette. De pratet og moret sig inntil de svinget inn på gårdsplassen. — Mor og far kom lysende med en blankpusset lykte.

Inne var det så rent, koselig og varmt. Duften av litt fjern kongerøkelse hilste dem inn. Det var slik julestemning over det hele, og dette var lillejulaften. — Mor fikk det travelt med kaffe, og til langt, langt utover natten satt de sammen. Det var så meget som skulde fortelles!

Juleaften kom og ryperne lå brune i den store jerngryten. Multegrøten stod i to store vaser og ved siden av disse var muggen med vispet fløtemelk. Juletræet lyste så herlig som aldri før. Efter aftensmaten delte farbror Knut ut gaver fra Amerika, men mor syntes de var for fine allesammen.

"Men jeg har emu en gave til dig, Olav," sa onkel Knut, og så grunnende på gutten, "vet du hvad det er?" Nei, han kunde umulig tenke sig det. "Det er at du skal få ønske dig hvad du vil og få det!" "Aa," sa Olav begeistret, "jeg ønsker å kunne gå gjennom skole og tilslut Trondhjems tekniske!" — "Good for you!" sa farbror og slo gutten på skulderen.

Litt senere tusslet Olav ut i stallet med salt og havre til "Pilt'en." Tungen gikk likeså varsomt over hånden som før inntil det siste korn var oppspist; men der i stillheten la en glad gutt en fårevåt kinn inntil den varme bløte hestehalsen, men det er ikke ondt å gråte.

Fra fisketorvet
En "splint" stod forleden nede på fisketorvet og solgte noen teskjeer av blikk. Efter en stunds forløp kom-

mer en kollega hen til ham og spør:
— No — Karel, klissen går de?
— Aa jau eg kan 'kje kla-

ge. De' e' omtrent som på sjukhuse' — en tesje hver time.
Glem ikke kontingenten!

\$10 TRADE-IN ALLOWANCE
on Your Old Radio or Phonograph
Regardless of Its Age or Condition—and More If It's Worth It
Manufacturer's Special Permission Makes It Possible for Us
To Pass On to You This
EXCEPTIONALLY LIBERAL ALLOWANCE

ATWATER KENT
Model 976 has been designed to get the best performance from the new metal tubes. Try it in your home. Get football games, hear foreign news straight from London, Paris, Rome. You'll be glad you "discovered" Atwater Kent—the radio with the millions of satisfied owners. Telephone, or stop in and see it today.

EXAMPLE
Model 976-1936 ATWATER \$74.90
New Metal Tube KENT
as pictured below
Allowance for your old Radio or Phonograph \$10.00
(Even more if it is worth it)
You Pay \$64.90 ONLY

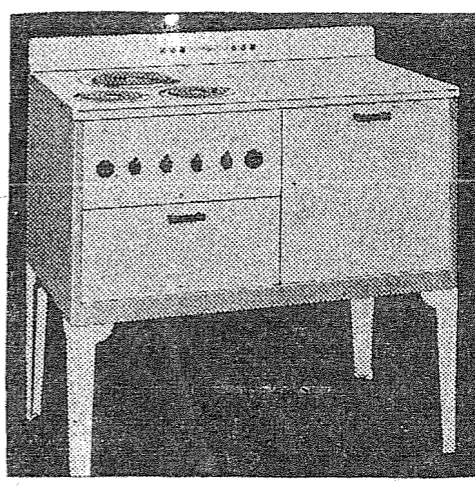
TERMS \$4.90 Down
Balance \$5.00 Per Month

- ★ SIX METAL TUBE A. C. Console
- ★ FOREIGN AND DOMESTIC programs
- ★ FULL RICH TONE quality
- ★ AUTOMATIC VOLUME control
- ★ TWO-SPEED selective tuning
- ★ AIRPLANE type dial
- ★ AUTOMATIC LIGHTING
- ★ MODERN CABINET of figured woods

Used Pianos will be accepted—let us appraise yours—In some cases we trade even. Buy your Radio from a music store. They know music and can give better service.

B. A. ALM VIG MUSIC CO.
908 Broadway Phone BR 1161

For Your Wife--
(She has always wanted one)
A Hotpoint Electric Range



\$92.10 is the price, and never before has a range so fine sold for so little. Compare its smart design, its guaranteed quality, its advanced features with any other range in its price class. It comes equipped with 3 calrod cooking units, a large heavily insulated oven, table top, a body of steel welded into one piece, and the new type hydraulic temperature control.

Commercial Market
1120 Market St.
JOHNSON & MYERS, Props.
CHOICE FRESH AND SMOKED MEATS
We solicit your patronage.

GLEDELIG JUL OG GODT NYTT AAR
til alle våre norske venner og kjendte
NICK'S TAVERN
NICK LORENTSEN
1109 So. 11th Street

May Christmas Cheer and Happiness Be Yours!
JOHNSON OLYMPIC CONFECTIONARY
WE MAKE OUR OWN CANDIES
A Good Place to Eat
1109 So. K St.

A Joyous Holiday Season to You All!
WESLEY LLOYD
Attorney
Park Bldg. Main 0141

TERMS and Trade-In Information at the City Hall
TACOMA LIGHT
IT'S YOURS - USE IT!
COOK electrical-ly with Tacoma's Juice
DEPARTMENT OF PUBLIC UTILITIES — IRA DAVISSON, Commissioner